

QUE PUTA ES LA GUERRA*

E. Hemingway

Kemal Ulusaler

EMO Enerji Dergisi ilk sayısında kapaktan “Enerjide Kriz Çanları” vurgusunu yaparak enerji arz güvenliğine dikkat çekmişti. Bu, enerji sektörünün hemen hemen her kesiminde paylaşılan bir saptama idi. Geline noktada herhangi bir önlem alınmamış olması bir yana bir de ülkenin genel seçim sürecine girmiş olması mevcut sorunun ötelenmesi anlamına gelmektedir. Oysa sorunun beklemeye tahammülü bulunmamaktadır. 22 Temmuz’a kadar seçim çalışmalarına endekslenmek, seçim sonrası yeni Parlamento’nun oluşumu, hükümetin kurulması ve mevcut duruma uyum sağlaması, Cumhurbaşkanlığı seçimi vs... Nereden baksanız bu yılın gözden çıkarılmış olduğunu göreceksiniz. Biz tekrar soruna dikkat çekiyor, sorumluları uyarıyoruz. Sorunun kaynağı piyasalaştırma çalışmaları sonucu yaratılan kaostur. Bu gerçeklik üzerine, Elektrik Mühendisleri Odası ve Dünya Enerji Konseyi-Türk Milli Komitesi ayrı ayrı çalışmalar ile piyasalaştırmanın açmazına karşı ülke koşullarına özgün model arayışını da başlatmış bulunmaktalar.

Enerjinin tüm birimlerini kamusal bir çatı altında toplayacak özerk, katılımcı, özyönetimli bir yapılanma modeli ile ülkenin ve halkın ihtiyaçlarına yanıt verecek olan böylesi bir çalışmada Odamız önemli adımlar atmış durumdadır. 22 Temmuz genel seçimlerine giderken bu modeli kamuoyuna açıklayacak ve seçmenlerden eğer ülkenin bağımsızlığını ve sosyal-hukuk devletini murat ediyorlarsa oy vermeyi düşündükleri partilerin programlarında bu enerji politikalarını mutlaka aramaları gerektiğini vurgulayacağız.

Piyasalaştırma faaliyetleri ile ülkeyi enerjide kaosa sürükleyen doğalgaza bağımlılığı artırılırken öz kaynakların kullanımını göz ardı eden, 48 bin megavatlık potansiyel tespitine rağmen 2020 yılı projeksiyonunda rüzgar enerjisi hedefini 3 bin megavatta tutup yerine 4 bin 500 megavatlık nükleer enerjiyi ikame eden, Cargill olayında olduğu gibi Bursa Ulubat HES’te de sermaye siparişli, Danıştay kararlarını by-pass eden yasalar hazırlayarak hukuk cinayeti işleyen AKP’ye oy vermeyin diyeceğiz.

Ve yine diyeceğiz ki;

“Özelleştirmeler 1980’li yıllar itibariyle küresel sermayenin Yeni Dünya Düzeni adı altında yeniden yapılanma çalışmalarının sonucudur. Dolayısıyla salt mevcut hükümetin değil son yirmi beş yıllık süreç içerisindeki tüm hükümetler bu yeniden yapılanmaya uyum çerçevesinde adım adım özel-

leştirmeleri gerçekleştirmişlerdir. Sözün özü serbestleştirme ve özelleştirmelerde hükümetler önceden belirlenmiş bir programın uygulayıcıları konumundadırlar. Piyasa ekonomisini dolayısıyla enerjide piyasalandırmayı savunan, ülke öz kaynaklarını kullanmayıp ülkeyi ithal enerji kaynaklarına mahkum eden, başta madenler olmak üzere ülke yeraltı kaynaklarının yağmalanmasına göz yuman, kentlisine-köylüsüne, sanayicisine pahalı ve kalitesiz enerjiyi reva gören, çevre kirliliğine neden olan ve olanları kollayan, nükleer enerjiyi enerji gündemine alan siyasi partilere oy vermeyin.”

Bugünlerde kime sorsanız ne kendi yarını, ne de ülkenin yarını için herhangi bir saptama yapacak durumda olmadığını söyleyecektir. Öyle ki gelişmeler ülke politikalarına şekil vermeye çalışanları bile aşmaktadır. Ancak bu puslu havada dahi resmi okumak bizce olasıdır. Zira çok iyi bilmekteyiz ki testinin içinde ne varsa dışarı o sızar.

ABD müttefiki olup NATO içinde kol kola hayat sürdüren darbeci anlayışın arkasında durup emek ve meslek örgütlerine hakaret edenler, hiç sıkılmadan kendi gerçekliklerini ters yüz edebiliyorlar.

G. Soros’un Gürcistan ve Ukrayna’da oynadığı “sivil toplum” oyununu Türkiye’de oynamaktadırlar. Demokrasiyi vesayetleri altında sürdürmek üzere tipik iki partili ABD demokrasisini (hukuku ve medyayı da teslim alarak) yerleştirmeye çalışmaktadırlar.

Ancak La Edre’nin dediği gibi; “Hile oyunu kazandırsa da yarını değiştiremez.”

Geline noktada dayatmalar ve yapay birliklerle oluşturulan bir Parlamento’nun uzun ömürlü olamayacağı kanaati hakimdir. Yakın gelecekte yerel seçimlerin yapılacak olması ile enerjide yaşanması olası krizin ekonomiye yansımaları da düşünürsek 2010’a girmeden erken bir genel seçim kaçınılmaz gözükmüyor.

Ülke her bakımdan bir kriz sürecine girerken; yaratılan karanlığa, her türlü kutuplaşmaya karşı bir arada yaşamı savunan, aydınlığı içinde taşıyan demokrasi yolları karanlıkta da yollarını bulacaklardır.

Oliver Wendell’in “Bağnazın kafası gözbebeği gibidir, ne kadar aydınlık olursa o kadar küçülür” deyişinden yola çıkarak, bir, iki, üç daha fazla ışık, daha fazla aydınlık diyoruz. ■

* Çanlar Kimin İçin Çalıyor